

Roterbag, Goddarg, etc., etc. Finalment, sobra dir que els resultats els mesurarem no per anys de retràs, sinó partint del cocient intel·lectual, i ens sembla superflu anotar aquí els motius d'això.

Aptitud d'orientació

Abans de parlar de com practiquem l'examen analític de la intel·ligència, consideracions d'ordre didàctic ens obliguen a parlar dels tests que ens serveixen per a mesurar l'*aptitud d'orientació*, que no és altra cosa que la *intelligència* de l'infant.

Usem en aquest objecte els Laberints de Porteus, que ens diuen de «la capacitat d'aprendre, el saber treure profit de l'experiència, l'aptitud de sortir-se d'apuros» (Decroly).

A la funció que descobreixen aquests tests nosaltres li hem donat el nom d'aptitud d'orientació, perquè els nois en els quals la prova és positiva són nois que tenen l'instint de saber-se orientar en qualsevulla situació en què es trobin, malgrat siguin molt deficients i anormals. Per això resulta positiva la prova en els delinqüents, en els que arriben a treballar en algun ofici malgrat sigui amb inconstància, en els que saben fugar-se, quan volen, de les institucions on són internats, en els que saben espavilar-se i subvenir a les necessitats llurs malgrat sigui furtant o d'altra manera pitjor. Tot el contrari passa en aquells en els quals la prova és negativa, i això queda ben demostrat en el gran nombre de casos que portem estudiats i que seran més endavant objecte d'una casuística. Hi ha algunes excepcions, però poques, especialment per les proves positives; nosaltres estem esbrinant-ne els motius estudiant llur conducta, llur intel·lectualitat i la forma que fallen, pel qual hem cregut necessari destinar la primera pàgina d'un dels nostres fulls a sols aquesta prova de Porteus.

Ara bé: en la majoria de nois que vénen al Tribunal la prova és positiva, i com molts d'aquests nois tenen ja certa edat, resulta que molt sovint responen bé a l'últim Laberint de Porteus; necessitarem, per tant, nosaltres una prova superior i a aquest fi hem ideat un senzill Laberint sense sortida al qual donem el nom de Laberint T (tancat). Considerem la prova positiva si el noi veu que el Laberint no té sortida, i negativa, en cas contrari. En el primer cas el noi ha d'espavillarse una mica, car en veure